

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 173 (1115) ROK X

ŁÓDŹ, PIĄTEK 23 LIPCA 1954 ROKU

CENA 15 C

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZcie SIĘ!

WIELKI DZIEŃ NASZEJ OJCZYZNY

Umacniamy naszą zwartość

w szeregach Frontu Narodowego

dla dalszego rozkwitu

i wielkości Polski

Przemówienie I sekretarza KC PZPR

towarzysza Bolesława Bieruta

wygłoszone na manifestacji w Lublinie

TOWARZYSZE I OBYWATEL! SIOSTRY I BRACIA!
WSZYSTCI LUDZIE PRACY W NASZEJ OJCZYZNIE!

Zebrał się dziś w naszym starym, pięknym Lublinie dla obchodu 10-lecia odrodzenia Polski i powstania władzy ludowej.

Dziesięć lat temu ulice Lublina rozbrzmiewały burzą radośnych okrzyków. Z niewysłowioną radością ludność witała wojska Armii Radzieckiej — armii wyzwolicieli oraz oddziały odrodzonego Wojska Polskiego. Niosły one wolność, a zwiastowały zwycięstwo, pokój i rozkwit ziemi polskiej, deptanej i umęczonej przez hitlerowskiego okupanta.

Prastary Lublin stał się siedzibą pierwszej w naszych dziejach władzy ludowej. Historyczny Manifest Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego odsłonił przed całym światem nowe oblicze Polski. Powstała Polska naprawdę wolna i niepodległa, sprawiedliwa i postępową, pełna sił twórczych, złączyła w sobie najpiękniejsze tradycje wolnościowe narodu, wyrażała dążenia, siły i prężność ludu polskiego — polskich robotników, chłopów i inteligencji.

Majdanek — obóz śmierci — symbol męczeństwa narodu polskiego, przypomina nam, czym był militarizm hitlerowski, jakie nieszczęścia przyniósł na Polskę i innym narodom. Łasy Lubelszczyzny — tereny bohaterów zmagających się z okupantem — były i pozostaną symbolem niezłomnego ducha wolności polskiego ludu pracującego. Partia i rząd postanowiły w dniu 10-lecia nadać Lublinowi order Grunwaldu dla upamiętnienia patriotyzmu ludności i bohaterstwa walk partyzanckich. Pozdrawiam gorąco wszystkich mieszkańców Lublina i województwa w związku z tym najwyższym odznaczeniem.

Niemal trudności mieliśmy do pokonania w ciągu tych 10 lat. Wyszliśmy z wojny obarczani straszliwym ciężarem zniszczeń, strat ludzkich i materialnych. Otrzymałmy w spuściznę gospodarkę zaofaną i obciążoną wszystkimi chorobami kapitalizmu. Dziś — po 10 zaledwie latach — możemy oglądać cud rozkwitu Polski, cud rozkwitu naszego pięknego Lublina, burzliwie tętno twórczej pracy we wszystkich zakątkach, jak Polska długa i szeroka.

Zawdzięczamy to niewyczerpanym siłom, tkwiącym w ludzie polskim. Trzeba było zrzucić z barku ludu polskiego obciążenie i kapitalistów, pasyżów i agentów obcego kapitału, gorliwych strażników ciemnoty — aby lud nasz wyprostował się jak olbrzym, aby zakiplała praca w jego rękach, aby na ziemi polskiej wyrósł tyle nowych fabryk, aby lany nasze zakwitły bogatym plonem.

Zawdzięczamy to w ogromnej mierze pomocy naszych przyjaciół — bratnich narodów wielkiego Związku Radzieckiego. Dzięki ich szlachetnej, bezinteresownej trosce, ich nieocenionej przyjaźni rozwija się szybko nasze budownictwo.

Wszystkie nasze osiągnięcia, podobnie jak nasze bezpieczeństwo i pomyślny marsz naprzód, zawdzięczamy temu, że należymy do potężnego 900-milionowego obozu pokoju i socjalizmu.

Świętujemy dziś 10-lecie Polski Ludowej, nie tylko oglądamy się wstecz, aby podsumować wyniki naszej walki i pracy. Patrzymy w przyszłość, umacniamy naszą zwartość w szeregach Frontu Narodowego pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Szukamy się do dalszej wytrwałej, ale radostnej i owocnej pracy dla szybszego podniesienia stopy życiowej ludności, dla dalszego rozkwitu i wielkości Polski.

W tej uroczystej chwili składamy hołd tym wszystkim, którzy w hitlerowskich katowniach ginęli za Polskę, składamy hołd dziesiątkom tysięcy bezimiennych bojowników i żołnierzy wolności, którzy życie swe oddali za Polskę.

Składamy hołd braciom naszym — bohaterom — żołnierzom radzieckim, których kości spoczęły w naszej ziemi, a których ofiarne przelana krew scementowała na wieki przyjaźń między naszymi narodami.

Pozdrawiamy cały lud pracujący we wszystkich zakątkach naszej ziemi ojczystej!

Gorąco pozdrawiamy jego czołowe szeregi — przodowników pracy w przemyśle i rolnictwie!

Pozdrawiamy żołnierzy i oficerów naszego dzielnego wojska, które stoi na straży bezpieczeństwa Rzeczypospolitej! Pozdrawiamy naszą młodzież polską — pracującą ofiarnie dla ojczyzny!

Przesyłamy z tej trybuny braterskie pozdrowienia narodom radzieckim, bratnim krajom demokracji ludowej i wszystkim ludziom na świecie — pragnącym pokój, wolności i twórczej pracy!

NIEMIEC ZYJE SOJUSZ ROBOTNIKÓW I CHŁOPÓW — OSTOJA NASZEJ WŁADZY LUDOWEJ!

NIEMIEC ZYJE OGÓLNARODOWY FRONT PATRIOTÓW, BUDUJĄCYCH POMYSŁNOŚĆ POLSKI LUDOWEJ!

NIEMIEC ZYJE PRZYJAŹŃ NARODÓW, WALCZĄCYCH O POKÓJ I BUDUJĄCYCH SOCJALIZM!

NIEMIEC ZYJE NASZA NAJMIŁSZA OJCZYZNA — POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA!

Potężna manifestacja i defilada wojskowa w Lublinie

Wśród tegorocznego chmurnego i dżdżystego lata dzień 22 Lipca błysnął nad Lublinem niespodziewanym jasnym słońcem i kolorową tęczą sztandarów.

Wzduł historyczną trasę, którą przed 10 laty jechały zwycięskie czołgi Armii Radzieckiej i walczącego u jej boku Wojska Polskiego, nieprzebrane tłumy mieszkańców Lublina i przyjezdnych. Przyjezdni — a są ich dziś w mieście PKWN tysiące — podziwiają z niekłamnym zachwytem i śmiechem nowymi tynkami ulice. Lublinianie z dumą pokazują drogę ku staromiejskiej dzielnicy, która dla nich jest pięknym nowo odkrytym, do niedawna często nawet nie przeczuwanym. Stare Miasto, będące przez dziesiątki lat siedziskiem nędzy, wykulturowane renesansowej architektury, Zamek niegdyś ukryty za stłoczonymi dachami szpetnych przybudówek i ruder, wydziwna się białymi murami nad miasto; otoczyły go kwietne tarasy schodzące w dół ku czarującym kamieniczkom Podzamczu i rozległym terenom wystawy rolniczej.

Gdy złote wskazówki zegara wskazywały na Bramie Krakowskiej godzinę 10 na miasto spadała, przez chwilę nieczym niezamocna cisza, a potem wzbili się z setek tysięcy pierś okrzyki: niech żyją! Cały Lublin serdecznie wita kierownictwo naszej partii, członków Rady Państwa — rządu, tych, którzy z woli narodu prowadzą masę ludową do walki o realizację najszybszych i najlepszych, o szczęście człowieka, o zwycięstwo pokoju.

Niezwykle serdecznie wita Lublin towarzysza Bieruta. Jego życie spłóło się mocno z tym miastem, tu upływała jego młodość, tu stawiał pierwsze kroki na drodze walki rewolucyjnej! Tu pod jego przewodnictwem odbywało się przed 10 laty pierwsze na wolnej ziemi posiedzenie reprezentacji narodu — Krajowej Rady Narodowej.

Potężne okrzyki wstrząsały ulicą, gdy na trybunę wstąpił nasz drogi gość, towarzysze Bulganin. Niech żyje Związek Radziecki! Niech żyje niezłomna przyjaźń polsko-radziecka! Lubelska ulica długo i serdecznie witała go.

Huk oklasków i witań, którym popowitał przemówienie tow. Bieruta, potęgowały salwami dział, obwieszczaających początek defilady. Od szosy warszawskiej nadchodziły pierwsze oddziały wojska. Zielone kolumny szybko zbliżały się ku trybunom. Chyliła się chwałą okryte w bojach sztandary i Dywizji. Żołnierze uśmiechemi odpowiadały na witań towarzyszące im w marszu. Młode ogorzone twarze, rozradowane oczy... Kościuszkowcy dobrze znają bohaterką historię swego pułku, szczytą się tym, że służą w formacji, która przed 10 laty w triumfalnym marszu u boku radzieckich — żołnierzy wkraczała do Lublina, niosąc wyzwolenie miastu spowitego dymami Majdanek, niosąc masom ludowym wolność i wyzwolenie od wyzysku, nędzę i głód.

Wojsko Polskie narodzone wśród łun wojny na gościnnej ziemi w ciągu 10 lat stało się nowoczesną wspaniałą armią ludu. Wojsko Polskie — wojsko robotników i chłopów wychowane przez partię jest dumą i chlubą narodu. Wojsko Polskie pod dowództwem wielkiego syna ludu polskiego marszałka Rokossowskiego nieugięte stoi na straży naszej wolności, naszego szczęścia, pokój! Sprężystym krokiem idą coraz to nowe oddziały. Szumia silniki ZIS-ów i Lublinów, defiluje zmotoryzowana piechota, spadochroniarze, maszerują bataliony WOP, szkoły oficerskie, marynarka, KBW, kadeci...

Potem wojska zmotoryzowane, brygada motocyklistów, jednostki broni przeciwpancernej. Lekki, błękitny dym zasnuwa Krakowskie Przedmieście... Pokój! Pokój! skandują tysiące ludzi. Pokój! pragnie gorąco każdy Polak. O pokój walczymy codzienną pracą. Na straży pokoju stoi nasza armia. Dlatego z taką dumą i wiarą w zwycięstwo życia nad śmiercią spoglądaliśmy na nasze Ludowe Wojsko, na ogromne czołgi — całe w kwiatkach — dudniące po bruku potężnymi gaśnicami, na sławne błyskające srebrzystymi pociskami katusze, na wyposażoną w najnowocześniejszy bojowy sprzęt artylerię, na śmigła jak błyskawice przyszywane niebo samoloty odrzutowe.

A potem szła młodzież. Wszystkim kolorami zagryła ulice, ze wszystkich stron kra-

Wzduł i wszecz Polski

ROZRUCH PRZEDZALNI

W nowozbudowanych Zakładach Przemysłu Bawełnianego w Zambrze rozpoczęto ruch pierwszej części nowoczesnej przedzalni średnioprężnej. W dniu 21 bm. z nowoczesnych maszyn, których większość dostarczył nam Związek Radziecki, część zaś wyprodukowali w kraju, ze wszystkich kilogramów przedzali,...

SYNTEZYCZNY KWAS OCTOWY

W rozbudowywanym się kombinacie chemicznym w Dworach koło Oświęcimia, w przededniu rocznicy 10-lecia Polski Ludowej przekazana została załozdo do próbnej produkcji syntetycznego kwasu octowego.

NOWOCZESNA PRASA OBROTOWA

W przededniu 10 rocznicy Polski Ludowej w Zakładach Materiałów Ogniotwórczych w Chranowie rozpoczęła produkcję nowoczesną, wysokosprawną prasę obrotową. Nowa pras zwiększyła o blisko 50 proc. produkcję wyrobów krzemionkowych, wpływając poważnie na poprawę ich jakości.

URUCHOMIENIE GAZOWNI

21 bm. w Oleku, woj. białostockiego, odbyła się uroczystość zapalenia pieca w gazowni. Za parę tygodni zostaną otwarte rurociągi, którymi gaz popłynie bezpośrednio do mieszkań, fabryk, szpitali, szkół itp.

PIWO Z NOWYCH BROWARÓW

W wyniku realizacji podjętych zobowiązań, budowniczo-wole Browaru Warszawskiego zakończyli montaż instalacji w halach produkcyjnych, w wale- rzelni, fermentowni, leżakowni i hali urządzeń chłodniczych.

21 bm. na 40 dni przed planowanym terminem w Dojlidach, na przedmieściu Białego-stoku, nastąpił rozruch nowo- czesnego browaru.

Nowy browar w Dojlidach jest jednym z najbardziej zme- chanizowanych obiektów tego typu w kraju.

W dniu 21 lipca 1954 r. odbyła się w Państwowym Teatrze Polskim w Warszawie uroczysta akademii, poświęcona X rocznicy powstania Polski Ludowej. NA ZDJĘCIU: prezydium akademii.

CAF — fot. Pleńkowski

Depesza KC PZPR i Rady Ministrów PRL do KC KPZR i Rady Ministrów ZSRR

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przesyłają Wam — Drodzy Towarzysze, w dniu dziesięciolecia Polski Ludowej, najserdeczniejsze pozdrowienia i wyrazy braterskiego uczucia dla wielkiego narodu radzieckiego, naszego niezawodnego sojusznika i przyjaciela, dla okrytej chwałą Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i dla Rządu ZSRR.

Nigdy nie zatrze się w pamięci narodu polskiego świadomość, że 10-lecie największych przemian w naszych dziejach rozpoczęło się od wielkopomnego zwycięstwa narodów radzieckich nad hitlerizmem, zwycięstwa, które przyniosło Polsce wolność i niepodległość.

W ciągu całego tego dziesięciolecia we wszystkich dziedzinach naszego budownictwa państwowego, gospodarczego i kulturalnego korzystaliśmy z Waszej braterskiej pomocy. Wiemy dobrze, że ogromny ofiarny wysiłek naszego narodu, skierowany na likwidację wiekowego zacofania Polski i na budowę zamożnej socjalistycznej ojczyzny nie mógłby dać tych rezultatów, jakimi się dziś radujemy, gdyby nie wszechstronna radziecka pomoc materialna, techniczna, naukowa, udzielana nam zawsze z całą serdecznością i gotowością.

Przyjmijcie, Drodzy Towarzysze, wyrazy serdecznej wdzięczności za tę pomoc, za wspaniałe doświadczenia Wasze, które nam po bratersku udostępniłyście i które stały

się nieodłącznym elementem naszego codziennego życia, naszej codziennej pracy.

Naród polski kierowany przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą nie szczędził w ciągu minionych 10 lat sił, by uczynić z naszego kraju niezawodne ogniwo wielkiego obozu pokoju i postępu. Nasze dotychczasowe osiągnięcia uważamy za podstawę dla dalszych prac i dalszych wysiłków, by udział Polski w walce narodów o pokój i o szczęście człowieka pracy stał się coraz większy.

Nasze wyzwolenie narodowe i społeczne, nasze wszystkie osiągnięcia polityczne, gospodarcze i kulturalne są wynikiem triumfu ideologii marksistowsko-leninowskiej w naszym życiu. Ideologii tej dochowamy wierności. We wszystkich dziedzinach życia będziemy nadal kierować się ideą socjalizmu i pokoju, ponieważ idea ta, która nierozdzielnie łączy nas z narodami radzieckimi, najlepiej i najpełniej wyraża nasze interesy narodowe i nasze interesy bojowników o nowy ustrój.

Niech żyje wielki Związek Radziecki — ostoja pokoju i wolności narodów!

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — czołowy oddział postępowej ludzkości!

Niech żyje i umacnia się wieczysta przyjaźń narodu polskiego i narodów radzieckich!

KOMITET CENTRALNY PZPR
RADA MINISTRÓW PRL

Parada młodości

Trybuna honorowa.

Około 30 tysięcy młodych chłopców i dziewcząt zalało łódzkie place, wymaszerowało na ul. Piotrkowską, w pochódzie. Był to radosny pochód młodości i siły, śpiewu i kolorów, sprawności fizycznej i entuzjazmu. Już od wczesnego ranka, mimo że dzień wstał szary i pochmurny, na ulicach pojawiły się rozśpiewane grupy młodości. Kogóż tam nie było. Sportowcy w kolorowych dresach, uczniowie z łódzkich szkół i studenci, żołnierze, oficerowie, młode prężki i tkaczki.

Radowało się też serce każdego — młodzieży, której drogi nikt już nie zagroził...

Na ul. Piotrkowskiej — trybuna honorowa, udekorowana czerwienią i zielenią. Z tej trybuny dokonywali przeglądu wspaniałego dorobku łódzkiej młodości w radosnym dla nas wszystkich dziesięcioleciu Polski Ludowej przedstawił partii i władzy ludowej, z I sekretarzem KC PZPR, tow. Janem Jabłońskim i przedstawicielem Ludowego Wojska Polskiego, gen. Ogórczewem na czele.

Niedługo po godzinie 10 rano rozpoczął się pochód młodości. Słońce przetrąciło się przez chmury, ulice Piotrkowską, całą Łódź zalał jego promienie. Z placu Niepodległości ruszyła czołówka parady, z orkiestra. Wśród radośnych okrzyków zgromadzonych na chodnikach ludzi, robotników i pracujących inteligencji Łódź czołówka zbliżyła się do try-

buny. Chłopcy i dziewczęta nieśli wielkie portrety ludzi, serdecznie przez nich ukończonych — I sekretarza KC PZPR tow. Bolesława Bieruta i Marszałka Polski, tow. Konstantego Rokossowskiego. „Niech żyje i rozkwita nasza umiłowana ojczyzna — Polska Rzeczpospolita Ludowa” — głosił napis transparentu niesionego przez dziewczęta. Za czołówką gąszcz sztandarów biało-czerwonych i szturmówek. Pełno kwiatów. Dziewczęta jak kwiaty — kolorowe, roześmiane, piękne. Chłopcy dorodni, opaleni, młodzieńczo silni...

Oto zrzeczenia sportowe z łódzkich zakładów pracy. Niosą sztandary i godła: Włóknarz, Gwardia, Spójnia, Start...

Dziewczęta w białych kostiumach gimnastycznych powiewają czerwonymi chustkami przedstawicielami partii i władzy ludowej, stojącym na trybunie, powiewają — swoim rodzicom, znajomym, stojącym na chodnikach. Nikt nie jest tutaj obcy. Wszyscy wspólnie radujemy się dzisiaj dziesięcioleciem naszej robotniczo-chłopskiej ojczyzny. Ciśnie się na usta wiersz wspaniałego poety, Gałczyńskiego:

Słońce nad twą ojczyzną robotniczą i chłopską. Uczysz się socjalizmu w Związku Młodzieży Polskiej...

W zielonych, wełnianych dresach, to dziewczęta z kola (Dokończenie na str. 4).

Czołówka pochodu.

Kolumna ZS „Włóknarz” pozdrawia trybunę.

Popis sportowców z Gwardii

Wesoło, radośnie defiluje młodzież.

Deklaracja konferencji genewskiej

Wybory w Vietnamie odbędą się w 1956 r.

Zakaz wprowadzania obcych wojsk i budowy baz wojskowych

Polsce zaproponowano udział w Neutralnej Międzynarodowej Komisji Nadzorczej

21. lipca 1954 r. odbyło się pierwsze posiedzenie plenarne konferencji genewskiej.

Na posiedzeniu tym ogłoszono następujący dokument, który nosi nazwę: Deklaracja kończąca konferencję genewską w sprawie przywrócenia pokoju w Indochinach, z udziałem przedstawicieli Chińskiej Republiki Ludowej, Francji, Kambodży, Laosu, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Wietnamu, Wietnamskiej Republiki Demokratycznej i Związku Radzieckiego.

1 Konferencja przyjmuje do wiadomości porozumienie w sprawie zakończenia działań wojennych w Kambodży, Laosie i Wietnamie oraz zorganizowania międzynarodowej kontroli i nadzoru nad wykonaniem postanowień zawartych w tych porozumieniach.

2 Konferencja wyraża zadozwolenie z powodu zakończenia działań wojennych w Kambodży, Laosie i Wietnamie, że realizacja postanowień sformułowanych w niniejszej deklaracji oraz w porozumieniach dotyczących zaprzestania działań wojennych umożliwi Kambodży, Laosowi i Wietnamowi odegranie w przyszłości odpowiedniej roli w warunkach całkowitej niezależności i suwerenności w pokojowej współpracy narodów.

3 Konferencja przyjmuje do wiadomości oświadczenia rządów Kambodży i Laosu, że zamierzają one podjąć kroki umożliwiające wszystkim obywatelom uczestniczenie we wspólnocie narodowej, w szczególności przez udział w najbliższych wyborach powszechnych, które zgodnie z konstytucją każdego z tych krajów powinny się odbyć w ciągu 1955 roku, na zasadzie tajnego głosowania i w warunkach poszanowania podstawowych swobód.

4 Konferencja przyjmuje do wiadomości klauzulę porozumienia w sprawie zaprzestania działań wojennych w Vietnamie, zakazującą wprowadzania do Vietnamu obcych

wojsk i personelu wojskowego, jak również wszelkiego rodzaju broni i amunicji.

Konferencja przyjmuje również do wiadomości oświadczenia rządów Kambodży i Laosu w sprawie ich postawienia niezwracania się o pomoc z zagranicy czy to w formie dostaw materiału wojennego, czy też w postaci personelu i instruktorów wojskowych, z wyjątkiem pomocy dla celów skutecznej obrony ich terytorium, a w wypadku Laosu — w granicach określonych w porozumieniu o zaprzestaniu działań wojennych na terytorium Laosu.

5 Konferencja przyjmuje do wiadomości klauzulę porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych w Vietnamie stwierdzającą, iż w strefach przegrupowań obu stron nie mogą być zakładane żadne bazy wojskowe do dyspozycji obcego państwa, przy czym wymienione strony zobowiązane są dopinąć, aby przyznane im strefy nie były objęte żadnym sojuszem wojskowym i nie były wykorzystywane do wznowienia działań wojennych lub do celów agresywnej polityki. Konferencja przyjmuje również do wiadomości oświadczenia rządów Kambodży i Laosu, iż nie przystąpią one do żadnego porozumienia z innymi państwami, jeśliby porozumienie takie zawierało zobowiązanie do udziału w sojuszu wojskowym, niezgodnym z zasadami Karty NZ, zaś w wypadku Laosu — z zasadami porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych w Laosie. Konferencja przyjmuje też do wiadomości oświadczenia rządów Kambodży i Laosu, iż o ile berprzeżstwo ich nie będzie zagrożone — nie przystąpią one do żadnego porozumienia z innymi państwami, jeśliby porozumienie takie zawierało zobowiązanie do udziału w sojuszu wojskowym, niezgodnym z zasadami Karty NZ, zaś w wypadku Laosu — z zasadami porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych w Laosie.

6 Konferencja stwierdza, że istotnym celem porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych, dotyczącego zapewnienia ochrony osobistej i mienia, powinny być stosowane jak najszybciej i w pełni umożliwić każdemu w Vietnamie swobodny wybór strefy, w której pragnie zamieszkać.

Kompetentne władze reprezentujące strefę południową i północną Vietnamu, jak również władze Laosu i Kambodży nie powinny stosować represji indywidualnych lub zbiorowych wobec osób, które w jakikolwiek formie współpracowały z jedną ze stron w czasie wojny, ani też wobec członków ich rodzin.

10 Konferencja przyjmuje do wiadomości oświadczenie rządu Republiki Francuskiej, że gotów jest wycofać swe wojska z terytorium Kambodży, Laosu i Wietnamu na żądanie zainteresowanych rządów i w terminach, które zostaną ustalone na podstawie porozumienia między stronami, z wyjątkiem wypadków, gdy — za zgodą obu stron — można będzie pozostawić pewną ilość wojsk francuskich w ustalonych punktach i na ustalony czas.

11 Konferencja przyjmuje do wiadomości oświadczenie rządu francuskiego, iż przy rozwiązywaniu wszystkich problemów związanych z przywróceniem i umocnieniem pokoju w Kambodży, Laosie i Wietnamie rząd francuski będzie opierał się na zasadzie poszanowania niepodległości, suwerenności, jednolitości i terytorialnej integralności Kambodży, Laosu i Wietnamu.

12 Kambodża, Laos i Wietnam, kierując się zasadami konferencji genewskiej, zobowiązują się respektować suwerenność, niepodległość, jednolitość i integralność terytorialną wymienionych państw oraz powstrzymać się od wszelkiej ingerencji w ich sprawy wewnętrzne.

13 Uczestnicy konferencji zgadzają się na konsultacje wzajemnie we wszystkich kwestiach, które mogłyby być przedstawione im przez Międzynarodową Komisję Nadzorczą, w celu zbadania takich kroków, jakie mogłyby się okazać konieczne dla zapewnienia poszanowania układów o zaprzestaniu działań wojennych w Kambodży, Laosie i Wietnamie.

14 Uczestnicy konferencji zgadzają się na konsultacje wzajemnie we wszystkich kwestiach, które mogłyby być przedstawione im przez Międzynarodową Komisję Nadzorczą, w celu zbadania takich kroków, jakie mogłyby się okazać konieczne dla zapewnienia poszanowania układów o zaprzestaniu działań wojennych w Kambodży, Laosie i Wietnamie.

15 Uczestnicy konferencji zgadzają się na konsultacje wzajemnie we wszystkich kwestiach, które mogłyby być przedstawione im przez Międzynarodową Komisję Nadzorczą, w celu zbadania takich kroków, jakie mogłyby się okazać konieczne dla zapewnienia poszanowania układów o zaprzestaniu działań wojennych w Kambodży, Laosie i Wietnamie.

16 Uczestnicy konferencji zgadzają się na konsultacje wzajemnie we wszystkich kwestiach, które mogłyby być przedstawione im przez Międzynarodową Komisję Nadzorczą, w celu zbadania takich kroków, jakie mogłyby się okazać konieczne dla zapewnienia poszanowania układów o zaprzestaniu działań wojennych w Kambodży, Laosie i Wietnamie.

17 Uczestnicy konferencji zgadzają się na konsultacje wzajemnie we wszystkich kwestiach, które mogłyby być przedstawione im przez Międzynarodową Komisję Nadzorczą, w celu zbadania takich kroków, jakie mogłyby się okazać konieczne dla zapewnienia poszanowania układów o zaprzestaniu działań wojennych w Kambodży, Laosie i Wietnamie.

Pierwszy wielki piec

huty im. Lenina

rozpoczął produkcję

W dniu 21 bm., w przeddzień wielkiego święta całego narodu polskiego — dziesiątej rocznicy istnienia Polski Ludowej, dzięki usilnej pracy wieloletniej załogi i braterskiej pomocy ZSRR, rozpoczął produkcję I wielki piec huty im. Lenina — serce hutnictwa, największej i najwspanialszej inwestycji Planu 6-letniego. W dniu 22 bm. I wielki piec huty im. Lenina dał już pierwsze tony surowców.

Na uroczystość uruchomienia I wielkiego pieca przybył sekretarz KC PZPR — Dworakowski, wiceprezes Rady Ministrów — Jaroszewicz, zastępca przewodniczącego PKPG — minister Wang, minister Hutnictwa — Zemański, minister Budownictwa Przemysłowego — Babinski, kierownik Wydziału Przemysłu Ciężkiego KC PZPR — Gierk oraz przedstawiciele miejscowych władz, wyższych uczelni Krakowa i społeczeństwa.

W uroczystości wzięli również udział goście radzieccy: wiceminister Handlu Zagranicznego ZSRR — Kowal, wiceminister Hutnictwa Metali Nieżelaznych — Charlamow, radca ambasady ZSRR — Baranin, konsul ZSRR — Biernow, zastępca przedstawiciela handlowego ZSRR w Polsce — Golowanow oraz główny projektant huty im. Lenina — Zybin.

Uroczystość uruchomienia I wielkiego pieca huty im. Lenina rozpoczęła się w hali leżącej wielkiego pieca. Kierownik Wydziału wielkopiecowego, inż. Rudziński, składa meldunek wiceprezowi Rady Ministrów Piotrowi Jaroszewiczowi o pełnej gotowości pieca do rozpoczęcia produkcji.

Zrywa się burza oklasków na cześć kierownictwa i przewodniczącego narodu — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, gdy głos zabiera sekretarz KC PZPR — Dworakowski.

Długo nie milknę owacja, gdy sekretarz KC PZPR przekazuje w imieniu partii serdeczne podziękowania bohaterom budowniczym huty.

Przemówienie wiceprezesa Rady Ministrów Jaroszewicza, który zabiera następnie głos, staje się okazją do nowej manifestacji zebranych na rzecz rządu PRL.

W imieniu radzieckich gości głos zabiera następnie główny projektant huty im. Lenina — inż. Zybin, który życzy załozce produkcyjnej huty takich sukcesów, jakie osiągnęła dotąd jej budowniczyni.

„Pozwólcie — stwierdza on — przekazać Wam braterskie pozdrowienia w dniu Waszego wielkiego święta i wyrazić uznanie wszystkim tym, którzy tu z nami pracowali i dzielnie zabiliście wielkiego kombinatu”.

Następnie najlepszym i najofiarniejszym budowniczym huty im. Lenina zostają wręczone wysokie odznaczenia państwowe. M. in. order Sztandaru Pracy I klasy otrzymują: dyr. gen. Min. Budownictwa Przemysłowego, kierownik budowy huty — inż. Rojowski, dyr. nac. „Mostostalu” — inż. Sokolowski, kier. ekipy radzieckiej eks-

pertów — energetyków — Szebiet. Order Sztandaru Pracy II klasy otrzymali: nac. inż. ZPB huty im. Lenina — Balcer, kierownik budowy rejonu wielkopiecowego inż. Bogobowicz, sekretarz rozruchu huty — inż. Kiersnowski, kierownik rozruchu słowni — inż. Guthere, nac. inż. huty im. Lenina — inż. Socuz, produkujący brygadysta Zarządu Budowlanego nr 2 — Stefański.

Poza tym ponad 200 budowniczych huty im. Lenina otrzymało również wysokie odznaczenia państwowe.

Odznaczenie

Lublina

Krzyżem

Grunwaldu

I klasy

Dziesiątą rocznicę wyzwolenia Lublina i Ziemi Lubelskiej uczcił Wojewódzka i Miejska Rada Narodowa Lublina wspólną uroczystą sesją, która odbyła się w przeddzień wielkiego święta.

Na uroczystą sesję przybył członek Biura Politycznego KC PZPR: pierwszy zastępca prezesa Rady Ministrów — Zenon Nowak i minister Franciszek Jóźwiak — Witold oraz przedstawiciele Wojska Polskiego, świata nauki i kultury, reszty przodowników pracy i produkujących chłopów Lubelszczyzny.

Sesję zajął przewodniczący Prezydium Woj. RN w Lublinie — pos. K. Głębski.

Serdecznie witany przez zebranych zabiera głos członek Biura Politycznego KC PZPR, minister Kontroli Państwowej — Franciszek Jóźwiak — Witold.

Następuje najbardziej uroczysty moment sesji — min. Franciszek Jóźwiak — Witold dokonuje aktu dekoracji miasta Lublina Krzyżem Grunwaldu I klasy, nadanym przez Radę Państwa stolicy Ziemi Lubelskiej. Min. Jóźwiak — Witold składa to wysokie i zaszczytne odznaczenie na ręce przewodniczącego Prezydium MRN w Lublinie — Jana Ujmy i odczytuje akt nadania odznaczenia miastu: „Stolica Ziemi Lubelskiej — bremi akt odznaczenia — wstawione bohaterami walkami partyzanckimi oddziałów Armii Ludowej o wolność ojczyzny, siedziba Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, odznaczona zostaje Krzyżem Grunwaldu I klasy”.

Następnie min. Jóźwiak — Witold wręczył zasłużonym w pracy społecznej i zawodowej obywatelom Lubelszczyzny wysokie odznaczenia przyznane przez Radę Państwa.

Szereg osób odznaczonych zostało medalami 10-lecia Polski Ludowej.

Wysokie odznaczenia

z okazji

10-lecia Polski Ludowej

W związku z 10 - leciem Polski Ludowej Rada Państwa nadała order „Budowniczych Polski Ludowej”:

Szczepanowi BLAUTOWI — przodującemu górnikowi kopalni „Niwka”;

Józefowi CYRANKIEWICZOWI — członkowi Biura Politycznego KC PZPR, prezesowi Rady Ministrów;

Janowi DEMBOWSKIEMU — Marszałkowi Sejmu, prezesowi Polskiej Akademii Nauk;

Marci ISKRZE — chłopce, zasłużonego działacza na polu spółdzielczości produkcyjnej;

Helenie JAWORSKIEJ — wybitnej działaczki młodzieżowej, redaktorowi naczelnemu organu ZG ZMP „Sztandar Młodych”;

Franciszkowi JÓŻWIAKOWI-WITOLDOWI — członkowi Biura Politycznego KC PZPR, ministrowi Kontroli Państwowej;

Leonowi KRUCZKOWSKIEMU — prezesowi Związku Literatów Polskich;

Janowi LYKO — przodującemu hutnikowi, nadmistrzowi wielkich pieców huty im. Dzierżyńskiego w Dąbrowie Górniczej;

Hilaremu MINCOWI — członkowi Biura Politycznego KC PZPR, pierwszemu zastępcy prezesa Rady Ministrów;

Lucjanowi RUDNICKIEMU — literatowi, zasłużonemu długoletniemu działaczowi rewolucyjnego ruchu robotniczego;

Janowi SENDKOWI — przewodniczącemu spółdzielni produkcyjnej w Wilczkowie, woj. wrocławski;

Antonemu SURYNOWI-CZOWI — przodującemu maszyniście kolejowemu DOKP Olsztyn;

Aleksandrowi ZAWADKIEMU — członkowi Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczącemu Rady Państwa,

Z okazji 10-lecia Polski Ludowej Rada Państwa nadała wysokie odznaczenia najbardziej zasłużonym budowniczym naszej Ojczyzny.

Orderem Sztandaru Pracy I klasy odznaczony został tow. Wacław Piotrowski, orderem Sztandaru Pracy II klasy tow. Roman Bukowski, Tadeusz Danilowicz, Jan Kusak i Roman Szczerba; Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczono Bolesława Malinowskiego i Mariannę Miśkiewiczą; Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczono Józefa Pokorskiego, Mikołaja Stańczyka i Reginę Wojkowską.

Ponadto wielu zasłużonych działaczy politycznych, gospodarczych i społecznych, przodowników pracy, przedstawicieli nauki i kultury z terenu Łodzi i województwa odznaczonych zostało Złotym, Srebrnym i Brązowym Krzyżami Zasługi.

Spśród twórców i działaczy kulturalnych odznaczonych zostali m. in.:

Orderem Sztandaru Pracy I klasy: Igor Newerly — literat, Melania Kierczyńska — literatka, Gustaw Morcinek — literat, prof. dr Jan Zachwatowicz — generał konserwator m. st. Warszawy.

Orderem Sztandaru Pracy II klasy: Kazimierz Brandys — literat, Erwin Axer — kierownik art. Państw. Teatru „Współczesnego”, Gustaw Holubek — aktor.

Z terenu województwa Łódzkiego Krzyże Zasługi otrzymało 14 osób. M. in. tym zaszczytnym odznaczeniem Polski Ludowej wyróżnieni zostali zasłużeni w pracy społecznej radni: prezydent UL Józef Litwin, dyrektor Zakładów Wydobyczych Piasku „Biała Góra” — Feliks Tomaszewski oraz przodownicy pracy z huty szkła „Kara” w Piotrkowie, Sabina Włodarczyk.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwanie.

W Gdańsku — minister Zegluga Mieczysław Popiel odebrał za bohaterstwo i godną postawę Polaka — patriotę orderami Sztandaru Pracy I i Odrodzenia Polski oraz Złotymi Krzyżami Zasługi członków załogi statku „Praca”, który przed kilkoma dniami powrócił do kraju po przeszło 9-miesięcznej niewoli na Taiwan

